

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter.

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 10/12 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Stavad (S):**

Dette lovforslag er jo en følge af den forlængelse af 2-døgns-reglen, som regeringen ved økonomiministeren aftalte omkring 1. december 1988. Derfor står vi ligesom i en bunden situation, og jeg vil da godt sige som vores indgangsvinkel til dette her, at vi synes, det var en dårlig aftale, økonomiministeren og regeringen indgik. Vi synes, det var utilfredsstillende, at man i betragtning af den vitale betydning, disse regler har for Danmark, ikke – hvis økonomiministeren ikke kunne nå en tilfredsstillende løsning – lod statsministeren tage sagen med til topmødet i Grækenland. Jeg mener, at det ville have været rigtigt. Jeg tror også, at statsministeren kunne have fået en bedre aftale, og det havde været en markering af, hvor vigtigt det er for Danmark, at vi holder fast i disse regler, hvis vi i øvrigt skal løse de problemer, vi har.

Det er jo heller ikke bare sådan, at regeringen har kapituleret i forhold til de strammere regler, man lavede tilbage i marts-april 1987, men ud over at vende tilbage til de større beløb, som man kan tage varer med for over grænsen, har man aftalt nogle meget væsentlige forhøjelser af beløbene, så vi nu bevæger os fra 2.200 kr. for enkeltvarer fra 1. februar til 2.500 kr. fra 1. juli, og 1. januar 1990 kommer vi op på 2.700 kr.

Begrundelsen fra regeringens side for at acceptere dette er, at det er den normale inflation. Men problemet er bare, at de varegrupper, som er mest grænsehandelsfølsomme, ofte er teknologisk højt udviklede varer, som ikke har ople-

vet disse prisstigninger. Derfor betyder det rent faktisk, at man kan tage flere og flere slags varer med over grænsen uden at støde mod loftet.

Det, vi derfor må tage stilling til nu, er, om vi med den aftale, der er indgået, og som er på plads, vil undlade at gøre noget. Det mener jeg vil være uansvarligt, og vi må fra Socialdemokratiets side sige, at vi er nødt til at gøre noget, hvis ikke grænsehandelen skal eksplodere på en fuldstændig uacceptabel måde. Derfor kan vi også gå positivt ind i diskussionen om, hvordan vi får løst dette problem.

Nu kan vi normalt rose Skatteministeriet for at komme med lovforslag, der har nogle meget gode og fyldige bemærkninger, men jeg synes, de er lidt tynde i dette lovforslag. Vi kan ikke se, hvor meget de enkelte ændringer koster, og derfor bliver der nogle ting, vi skal have undersøgt nøjere under udvalgsarbejdet. Der er allerede fra branchernes side rejst nogle spørgsmål, og vi vil i hvert fald gå ind til udvalgsarbejdet med et åbent sind, for at vi kan få lavet dette bedst muligt med henblik på at tackle grænsehandelsproblemet.

Det, vi imidlertid skal gøre os klart, er, at dette forslag under ingen omstændigheder vil betyde mindre grænsehandel, fordi de varer, som vi lemper afgiften på, alle sammen er varer, som man i dag overhovedet ikke kan bringe over grænsen. Derfor står vi sandsynligvis i den situation, at vi, også selv om det, der her foreslås, gennemføres, vil opleve en stigende grænsehandel, og vi synes, det er meget, meget betænkeligt især af hensyn til de handlende, at vi kommer til at opleve en pendling, som ingen af os bryder os om.

Der er ingen anvisning af, hvor pengene skal komme fra. Det er sådan, at hver gang der er noget, regeringen gerne vil, så siger den: Jamen vi behøver ikke at interessere os for statsfinanserne og betalingsbalancen. Men hver gang oppositionen kommer med et forslag om nogle få millioner kroner, så skældes vi ud for at være uansvarlige. Ministeren må vel kunne give et eller andet bud.

Jeg vil godt sige til brancherne, at vi vil gerne lytte til de meldinger, der kommer derfra, men man må altså også se på sine egne systemer, for på de prisforskelle, der er mellem en dansk vare og en tilsvarende tysk vare, er afgiftsforskellene en del af forklaringen, men også kun en del, og forudsætningen for, at vi kan få en acceptabel